

Startside>Pengekrav>Europæisk betalingspåkrav

Europæisk betalingspåkrav

Italien

1 Findes der en procedure for betalingspåbud?

En af de forenklede procedurer, der er beskrevet i den italienske civile retsplejelov (*Codice di procedura civile*), er betalingspåbegsproceduren (*procedimento di ingiunzione*) (artikel 633 ff.). Dette er en ex parte-procedure, da retten træffer afgørelse om fordringshaverens begæring uden at underrette skyldneren og uden at give denne mulighed for at afgive svar eller fremsætte bemærkninger.

Skyldneren bliver først hørt efterfølgende, hvis han/hun gør indsigelse mod betalingspåbegget.

Et sådant påbeg kan kun udstedes i forbindelse med visse fordringer (krav om betaling af et kontant beløb eller udlevering af en nærmere angivet mængde løsøre osv.) og på visse betingelser, der er fastsat i civillovbogen (*Codice civile*), f.eks. at fordringshaverne skal fremlægge skriftlig dokumentation for deres krav.

Hvis den ret, der behandler kravet, finder, at det er begrundet, påbegges skyldneren at erlægge beløbet inden for en nærmere angivet frist, der almindeligvis er på 40 dage, men det meddeles ligeledes skyldneren, at han/hun kan rejse indsigelse mod påbegget inden udløbet af denne periode, og at det bliver endeligt og kan fuldbyrdes, hvis der ikke gøres indsigelser.

1.1 I hvilke tilfælde kan proceduren anvendes?

Proceduren kan anvendes i forbindelse med fordringshaveres krav på pengebeløb eller en bestemt mængde løsøre eller i forbindelse med andres ret til at få udleveret en bestemt løsørengstand.

1.1.1 Hvilke typer krav er omfattet af proceduren (f.eks. kun pengekrav eller kun kontraktlige krav)?

Hvis påbegget omhandler en fordring på et pengebeløb, skal beløbets størrelse være nøjagtigt angivet. Dette udelukker i realiteten muligheden for at fremsætte begæring om et betalingspåbeg for så vidt angår et krav uden for kontrakt (f.eks. for at opnå erstatning for skade, som er forvoldt ved en retsstridig handling).

1.1.2 Er der en øvre beløbsgrænse for kravet?

Nej, der er ingen øvre grænse. Der kan fremsættes begæring om betalingspåbeg uanset fordringens størrelse.

1.1.3 Er det frivilligt eller obligatorisk at anvende denne procedure?

Det er frivilligt, om man vil bruge betalingspåbegsproceduren. En fordringshaver kan til enhver tid anlægge et almindeligt civilt søgsmål.

1.1.4 Kan proceduren anvendes, hvis skyldner har bopæl i en anden medlemsstat eller i et tredjeland?

Ja.

1.2 Den kompetente domstol

Begæringen om betalingspåbeg indgives til fredsdommeren (*giudice di pace*) eller til den almindelige ret (*tribunale*), som ville være den kompetente ret i en almindelig sag. Fredsdommeren har kun kompetence til at behandle sager om mindre krav ifølge de kriterier, der er fastsat i artikel 7 i den civile retsplejelov. Begæringer, der indgives til en almindelig ret, behandles af en enkelt dommer.

Fordringer vedrørende honorarer for juridisk bistand i og uden for retten eller vedrørende godtgørelse af udgifter til advokater, fogeder eller andre personer, der har medvirket i forbindelse med en retssag, behandles af den ret, som traf afgørelse i den sag, som fordringshaverens krav vedrører.

Advokater kan ved retten på det sted, hvor de er registreret i advokatsammenslutningen (*consiglio dell'ordine*), fremsætte begæring om betalingspåbeg over for egne klienter. På samme måde kan notarer gøre fordringer gældende ved retten på det sted, hvor de er registreret i notarsammenslutningen (*consiglio notarile*) (læs mere på faktabladet om "Kompetence").

1.3 Formkrav

Betalingskravet skal indeholde de oplysninger, der er opregnet i artikel 638 i den civile retsplejelov, og skal indgives til rettens justitskontor med eventuelle relevante bilag. I henhold til artikel 16a i lovdekret nr. 179 af 18. oktober 2012 (ophævet til lov nr. 221 af 17. december 2012): "Fra den 30. juni 2014 skal indgivelsen af retsmidler og af parternes anbringender og dokumenter i sager ved retten, der er omhandlet i bog IV, afsnit I, kapitel I, i den civile retsplejelov, udelukkende ske ad elektronisk vej (bortset fra indsigelser)." Enhver indgivelse af papirkopier for så vidt angår begæringer om ex parte-procedure efter den 30. juni 2014 vil derfor blive afvist. For europæiske betalingspåkrav i henhold til forordning (EF) nr. 1896/2006 finder artikel 16a i lovdekret nr. 179/2012 ikke anvendelse. Begæringer om et sådant påkrav skal derfor indgives på papir og ikke elektronisk.

1.3.1 Skal der bruges en standardformular? (Hvor fås den i givet fald?)

Nej, der findes ingen særlig formular.

1.3.2 Skal man være repræsenteret af en advokat?

Som hovedregel, ja. I visse sager kan sagsøger dog selv føre sagen ved retten. Et eksempel herpå er, når kravet behandles af fredsdommeren og vedrører et beløb på 1 100 EUR eller derunder, og et andet eksempel er, når sagsøger har de fornødne kvalifikationer til at kunne optræde som rettergangsfuldmægtig.

1.3.3 Hvor detaljeret skal kravet begrundes?

Begæringen skal indeholde en angivelse af fordringen og en beskrivelse af årsagen til, at fordringen er opstået. Der er intet krav om en nærmere redegørelse herfor, idet det kan ske i form af et sammendrag af de relevante omstændigheder og dokumenter.

1.3.4 Skal der forelægges skriftlig dokumentation for de krav, der gøres gældende? Hvilke dokumenter kan i givet fald tjene som bevis?

Ja. Skriftlige beviser for kravet omfatter især modtagelsesbeviser og skriftlige ensidigt afgivne løfter. Hvis fordringen vedrører levering af varer og tjenesteydelser mellem virksomheder eller fra en virksomhed til en person, der ikke udøver professionel eller kommerciel virksomhed, kan det skriftlige bevis for fordringen ligeledes omfatte offentligt bekræftede regnskabsuddrag fra kreditorvirksomheden, forudsat at disse uddrag er i overensstemmelse med de i loven fastsatte krav. Handelsfakturaer kan ligeledes tjene som passende skriftligt bevis for fordringen, forudsat at de ledsages af en stemplet kopi fra sagsøgers fakturaregister.

Der gælder særlige regler om beviser, der underbygger fordringer vedrørende honorarer og godtgørelse, som gøres gældende af advokater, notarer og personer, der udøver andre erhverv, og fordringer, der fremsættes af staten og offentlige myndigheder.

1.4 Afvisning af begæringen

Hvis dommeren finder, at fordringen er utilstrækkeligt dokumenteret, underretter justitssekretæren sagsøger herom og anmoder denne om at tilvejebringe supplerende dokumentation. Hvis sagsøger undlader at efterkomme begæringen eller trækker begæringen tilbage, eller hvis begæringen ikke kan imødekommes, afviser dommeren den ved en begrundet afgørelse.

I så fald kan sagen indbringes for retten på ny enten efter den særlige procedure eller den almindelige procedure.

1.5 Klageadgang

En afvisning kan ikke anfægtes, hverken ved almindelig appel eller ved indbringelse for en kassationsdomstol.

1.6 Indsigelse

Hvis dommeren imødekommer begæringen og udsteder et betalingspålæg, skal det forkyndes for sagsøgte. Forkyndelsen skal foretages senest 60 dage efter afgørelsesdatoen, hvis den foretages i Italien, eller senest 90 dage efter denne dato, hvis den foretages uden for Italien.

Når skyldneren har modtaget pålægget, kan han/hun gøre indsigelser inden for en frist på 40 dage.

Fristen for at gøre indsigelse mod fordringen kan, hvis der er rimelig grund hertil, afkortes til 10 dage eller forlænges til 60 dage. Hvis sagsøgte bor i et andet EU-land, er fristen 50 dage og kan afkortes til 20 dage. Hvis sagsøgte bor i et tredjeland, er fristen 60 dage og kan afkortes til 30 dage eller forlænges til 120 dage.

Sagsøgte har mulighed for at gøre indsigelse mod fordringen efter fristens udløb, hvis den pågældende kan bevise manglende rettidig underretning, som skyldes manglende forkyndelse af pålægget eller eventuelle uforudsete hændelser eller force majeure. Der kan ikke gøres indsigelser efter 10 dage fra den første fuldbyrdelsesforanstaltning.

Indsigelser mod pålægget (*opposizione*) fremsættes ved den ret, som har udstedt pålægget, i form af en stævning (*citazione*), der skal forkyndes for sagsøger på den i begæringen anførte adresse. Stævningen, hvormed der gøres indsigelse mod pålægget, skal indeholde de oplysninger, der almindeligvis er anført i stævninger. Den part, der gør indsigelse, skal anføre årsagen til indsigelsen mod fordringen.

1.7 Hvis der gøres indsigelse

En sådan indsigelse medfører, at der indledes en almindelig retssag, hvor dommeren efterprøver, om kravet er gyldigt.

1.8 Hvis der ikke gøres indsigelse

Hvis der ikke gøres indsigelse inden for den fastsatte frist, eller hvis sagsøgte udebliver fra retsmødet, træffer den ret, der har udstedt pålægget, afgørelse om fuldbyrdelse af pålægget på sagsøgers begæring.

1.8.1 Hvad kræves der for at opnå en afgørelse, som kan tvangsfuldbyrdes?

Der er fire mulige scenarier:

Det første vedrører et tilfælde, hvor fristen for at gøre indsigelse mod kravet endnu ikke er udløbet. Sagsøger kan fremsætte begæring om, at retten erklærer pålægget for foreløbigt eksekabelt med øjeblikkelig virkning. Denne begæring kan kun imødekommes, hvis de særlige betingelser for foreløbigt eksekabilitet, der er fastsat i den civile retsplejelov, er opfyldt, f.eks. hvis fordringen vedrører en veksel eller en check, eller hvis en senere fuldbyrdelse ville påføre fordringshaveren væsentlig skade. Retten kan som betingelse for en sådan erklæring om foreløbigt eksekabilitet på dette tidlige tidspunkt pålægge fordringshaveren at stille sikkerhed til fordel for skyldneren.

Det andet scenarium vedrører et tilfælde, hvor den skyldner, overfor hvem betalingspålægget er blevet forkyndt, undlader at gøre indsigelse inden for den fastsatte frist. I så fald kan fordringshaveren fremsætte en begæring om fuldbyrdelse på grundlag af pålægget.

Det tredje scenarium omhandler tilfælde, hvor skyldneren har gjort indsigelse, og sagen er under behandling. I disse tilfælde kan fordringshaveren fremsætte en begæring om foreløbigt fuldbyrdelse på grundlag af pålægget. Denne begæring kan kun imødekommes, hvis de i lovgivningen fastsatte betingelser er opfyldt (f.eks. hvis indsigelsen ikke er underbygget af skriftlige bevismidler). Retten kan ligeledes afsige kendelse om foreløbigt fuldbyrdelse af kun en del af pålægget, dvs. op til det beløb, som skyldneren ikke bestrider. Retten kan ligeledes træffe afgørelse om foreløbigt fuldbyrdelse af pålægget, hvis fordringshaveren stiller sikkerhed for det beløb, som eventuelt skal refunderes, samt for omkostninger og tort.

Det fjerde scenarium vedrører de tilfælde, hvor indsigelsen forkastes. Dette medfører, at betalingspålægget kan tvangsfuldbyrdes, hvis det ikke allerede var tilfældet.

Betalingspålæg, som erklæres eksekabelt inden for rammerne af et af de ovenstående scenarier, gør det ligeledes muligt for fordringshaveren at foretage udlæg i skyldnerens aktiver.

1.8.2 Er en sådan afgørelse endelig, eller har skyldneren stadig mulighed for at appellere afgørelsen?

Et pålæg, der er blevet eksekabelt som følge af skyldnerens undladelse af at gøre indsigelse, kan i ekstraordinære tilfælde, der er fastsat i lovgivningen, ophæves (f.eks. hvis det viser sig, at rettens afgørelse er truffet på grundlag af beviser, der efterfølgende konstateres at være falske). Hvis betalingspålægget berører tredjemands rettigheder, kan vedkommende ligeledes gøre indsigelse mod pålægget.

En dom, hvorved der tages stilling til debitors indsigelser, kan derimod appelleres efter de almindelige regler.

Relaterede links

► [The Italian Constitution](#) (EN)

https://www.senato.it/sites/default/files/media-documents/COST_INGLESE.pdf

► [Le leggi e i codici italiani](#)

<https://www.normattiva.it/?language=en>

► [Codice di procedura civile italiano](#)

<http://www.altalex.com/documents/codici-altalex/2015/01/02/codice-di-procedura-civile>

► [The Code of administrative trial](#) (EN)

https://www.giustizia-amministrativa.it/cdsintra/wcm/idc/groups/public/documents/document/mday/mzk3/~edisp/nsiga_4276977.pdf

► [Code de justice administrative](#) (FR)

https://www.giustizia-amministrativa.it/cdsintra/wcm/idc/groups/public/documents/document/mday/njiz/~edisp/nsiga_4506451.pdf

► [Italienische Verwaltungsprozessordnung](#) (DE)

https://www.giustizia-amministrativa.it/cdsintra/wcm/idc/groups/public/documents/document/mday/nda5/~edisp/nsiga_4289867.pdf

► [Il sistema giudiziario italiano](#)

<https://www.csm.it/web/csm-internet/magistratura/il-sistema-giudiziario=>

► [Codice del processo tributario](#)

<http://def.finanze.it/DocTribFrontend/getAttoNormativoDetail.do?id=%7bECD81E71-D37B-4722-AA36-116B5BCB2232%7d>

► [Ministero della Giustizia](#)

<https://www.giustizia.it/giustizia>

Sidste opdatering: 21/12/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af E.JN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.